

sen ikke giver adgang til færdsel f.eks. på spor efter heste eller mountain-bikes. Bestemmelsen giver heller ikke adgang til at skabe færdsel ved (ulovligt) at etablere trampestier. Det vil således ikke være en ulovlig hindring af offentlighedens færdsel, jf. § 23, stk. 2, såfremt ejeren ved skiltning, udlæg af kvas eller på lignende måde forhindrer færdsel disse steder.

Der kan forekomme situationer, hvor cykling ad mindre stier erfaringsmæssigt giver særlige problemer, typisk i forhold til anden færdsel. Ved at give adgang til cykling også på stier, der ikke er befæstede, vil der blive mulighed for cykling på flere mindre stier, hvorfor risikoen for konflikter med andre brugere øges. Forslaget giver ejeren mulighed for ved skiltning at indskrænke adgangen til cykling, hvor cyklingen medfører særlige problemer. Bestemmelsen kan desuden tænkes anvendt for at hindre cykling ad en sti, der ender blindt, og der kan konstateres spor, der viser, at cyklister fortsætter ud i skovbunden. Amtsrådet, for statsjede arealer miljøministeren, gives dog mulighed for at tilsidesætte et sådant forbud.

Ligeledes foreslås tidsrummet for offentlighedens færdsel i private skove udvidet. Dette skyldes bl.a. ønsket om at tilgodese de »morgenduelige«, f.eks. morgenmotionister, således at det i fremtiden bliver tilladt at færdes på veje og stier i private skove fra kl. 6 og ikke som efter den gældende regel fra kl. 7.

Det er ligeledes en del af adgangsftalen, at ejeren i perioden 16. maj-15. juli ved skiltning skal kunne lukke for adgang indtil kl. 7 af hensyn til pürschjagten. Muligheden for efter § 23, stk. 3, ved skiltning at forbyde adgang på dage, hvor der holdes jagt, er ved adgangs bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 842. af 4. september 2000 om offentlighedens adgang til at færdes og opholde sig i naturen) fastsat til dage, hvor der holdes selskabsjagt. Bekendtgørelsen vil blive ændret, så der i perioden 16. maj-15. juli også gives mulighed for skiltning mod færdsel indtil kl. 7 på dage, hvor der er pürschjagt.

Det ligger ikke ganske klart, i hvilket omfang de hidtidige bestemmelser om færdsel på veje og stier i private skove også har været tiltænkt at dække offentlighedens færdsel i de forholdsvis få situationer, hvor private fællesveje og -stier fører igennem private skove.

Med den nye bestemmelse i § 23, stk. 9 fastlægges det, at det bliver tilladt at ride på private fællesveje, der løber igennem skove, medmindre ejeren ved skiltning har forhindret dette. Amtsrådet kan i ganske særlige tilfælde tilsidesætte ejerens forbud mod ridning. Denne mulighed forudsættes kun anvendt, hvor vejen har væsentlig betydning for ridemulighederne i et om-

råde, og det ikke er lykkedes at opnå en rimelig aftale om rideadgangen, herunder at der er tilbudt betaling for de ekstraomkostninger, der måtte følge af ridningen. Forslaget skal ses i sammenhæng med det tilsvarende forslag i ændringsforslag nr. 17 om ridning på veje og stier i det åbne land.

Forslaget ændrer i øvrigt ikke i princippet om, at ridning i private skove fortsat ikke vil være tilladt, medmindre ejeren har givet tilladelse hertil.

Endelig foreslås det med den nye bestemmelse i § 23, stk. 10, at veje og stier i skove, der giver adgang til en skovs øvrige vejsystem, bliver omfattet af de samme regler, som de i ændringsforslag nr. 18 foreslåede om adgangen til nedlæggelse af veje og stier af rekreativ betydning i det åbne land. Uden en sådan bestemmelse kunne man eksempelvis forestille sig situationer, hvor nedlæggelse af en vej i det åbne land blev forhindret som følge af de nye bestemmelser, netop fordi den førte til en skov, og at denne vejs forlængelse i skoven så alligevel blev nedlagt.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at skoves øvrige interne vej- eller stisystemer som hidtil kan omlægges som led i skovdriften.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 18.

Til nr. 15

På linje med forslaget om udvidelse af tidsrummet for færdsel i private skove foreslås tidsrummet for den lovlige færdsel på privatejede, udyrkede arealer udvidet med en time om morgenen. Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14. Forslaget er omfattet af adgangsftalen.

Efter § 24, stk. 4, har offentligheden ikke adgang til private, udyrkede arealer, der i deres helhed er forsvarligt hegnede.

Forslaget til den nye § 24, stk. 5, modificerer denne regel, idet det ikke findes rimeligt, at der er opsat hegn omkring udyrkede arealer med det ene formål at forhindre offentlighedens adgang til arealerne. På tilsvarende måde findes det unødvendigt at have en regel, der forhindrer offentlig adgang til udyrkede arealer, der afgræsses, i perioder, hvor der ikke er husdyr på arealerne.

Forslaget giver adgang til udyrkede arealer gennem naturlige indgange til disse (led, låger m.v.). Der gives således ikke offentligheden adgang til at »forcere« hegn. Derved sikres bl.a., at ejeren ved skiltning ved de naturlige indgange kan forhindre færdsel, hvis færdslen er til gene for den erhvervs mæssige udnyttelse af ejendommen, hvis den i særlig grad generer pri-